

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra En Kvindes Skriftemaal

Citation: Larsen, Karl: "En KvindesSkriftemaal", i Larsen, Karl: *En KvindesSkriftemaal*, 1901, s. 22. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: [https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk\\_06-shoot-idm140022826022960/facsimile.pdf](https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_06-shoot-idm140022826022960/facsimile.pdf) (tilgået 24. oktober 2021)

Anvendt udgave: En KvindesSkriftemaal

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Og endnu den Dag i Dag er jeg glad for det Had, jeg dengang som femtenaarigt Pigebarn fik lært til det, der hedder at glemme. At glemme, som er det mest *lurvede*, der gives i Verden! Som er at tilintetgøre noget, der er levet og levet af en selv og *kun* af en selv! Som er at stille sig lig med Dyrene, der er fattige paa Erindring!

Men Moder selv var godt i Gang med at glemme. Hun kunde more sig paa Udflugter sammen med andre, naturligvis stiftfærdigt og velopdragent, men jeg kendte Glansen af Velbehag over hendes Øjne.

En Dag sagde Moder til mig, at naar jeg saadan gik og slet ikke vilde gøre noget for mig selv og mine Omgivelser, saa var det ogsaa Synd overfor Vorherre.

Men det var første Gang efter min Faders Sygdom og Død, at jeg lo. Lo,